

Защитени местности в България

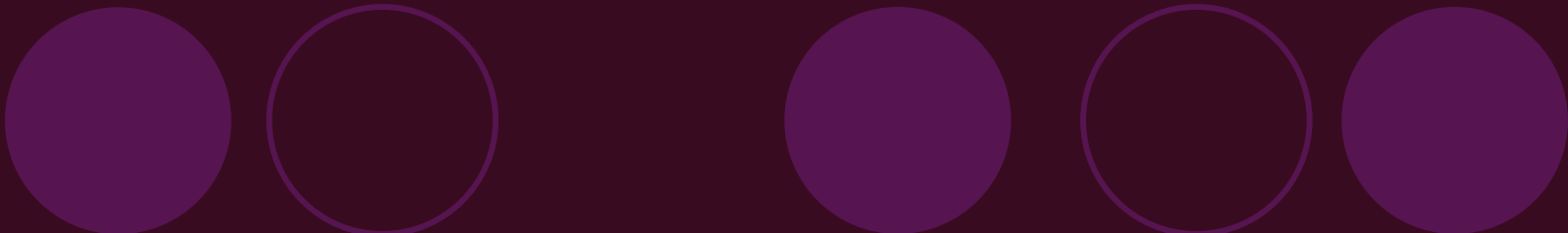
Защитена местност „Злато поле”

Злато поле е защитена местност, разположена на левия бряг на река Марица, в непосредствена близост до с. Златополе, Община Димитровград, Област Хасково. Представлява влажна зона, включваща водоеми в старо корито на река Марица, прилежащи площи с храстовидна и дървесна растителност, тревни съобщества и земеделски земи.

Флора и фауна

На територията на защитената местност се среща едно ендемично растение - българско подрумиче (*Anthemis virescens*), и още 2 вида растения с консервационно значение, като находището на водна лилия (*Nymphaea alba*) е сред малкото, които се срещат във вътрешността на страната.

Злато поле е от световно значение за опазването на малкия корморан (*Halietor rugtaeus*), като зимните струпвания на вида достигат до 2000 индивида.

Наличието на новосформираща се смесена чаплова колония на сива чапла (*Ardea cinerea*), малката бяла чапла (*Egretta garzetta*), гривеста чапла (*Ardeola ralloides*), нощната чапла (*Nycticorax nycticorax*) определя нейната важност в национален мащаб.

Стабилна гнездова популация има на видовете малък воден бик (*Ixobrychus minutus*) и малък гмурец (*Tachybaptus ruficollis*), периодично гнездене е установено на световно застрашения вид белоока потапница (*Aythya nyroca*).

Популацията на сирийската чесновница (*Pelobates siriacus*) в региона, е една от най-стабилните в страната, като видът използва водоемите в защитената местност за размножаване.

Цели на защитата

Основни цели

- Управление и поддържане на водния режим и опазване на водните ресурси
- Опазване на нощувката на зимуващ малък корморан (*Halietor rugmaeus*)
- Опазване на зимуващи видове птици
- Опазване на смесена чаплова колония
- Опазване и увеличаване на видовете гнездещи птици с приоритет малък корморан (*Halietor rugmaeus*) и белоока потапница (*Aythya nyroca*)
- Опазване и възстановяване на заливни гори и хидрофилни растителни съобщества

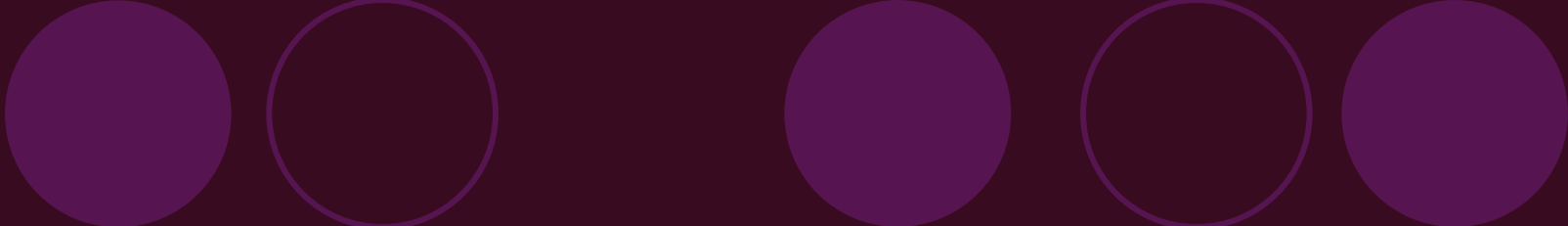

Второстепенни цели

- Реинтродукция на блатно кокиче (*Leucosjum aestivum*)
- Опазване и подържане на популацията на бялата водна лилия (*Nymphaea alba*)
- Опазване на популацията на сирийската чесновница (*Pelobates siriacus*)

Защитена местност „Иракли“

Иракли е защитена местност, намираща се до с. Емона, Община Несебър. Отстои на 9 км от гр. Обзор, на 3 км от Баня и на около 20 км от гр. Бяла. На 51 км южно от град Варна и на около 45 км северно от град Бургас.

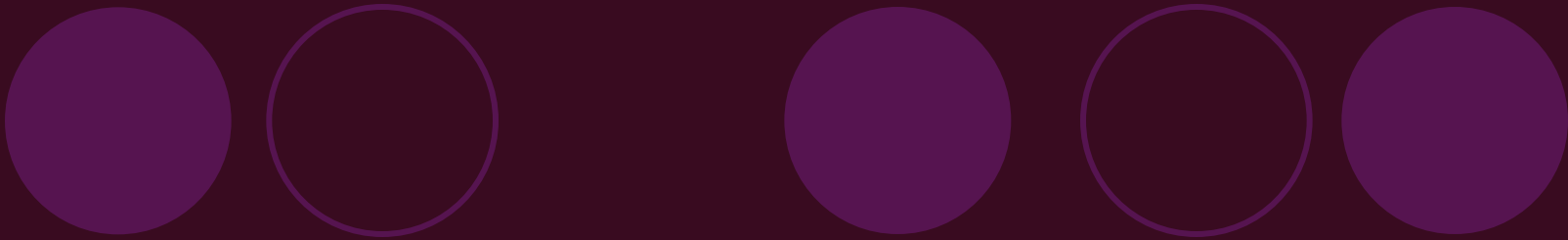

В единия край на плажа има бунгала на различни институции, останалото крайбрежие е известно с девствената си природа и чистата околна среда, която не може да се срещне почти никъде по българското крайбрежие на Черно море. Там растат уникални растения, които са вписани в Червената книга на България и са защитени от Закона за биологичното разнообразие.

Култура

Тъй като е далеч от големите курорти - Златни пясъци и Слънчев бряг, а и няма почти никаква инфраструктура, Иракли се посещава предимно от млади хора, които пренебрегват липсата на условия за сметка на общуването с дивата природа. Има много палатки и цели семейства живеят там от юни до септември.

Празнуването на Джулай морнинг - празник, свързан с посрещането на първи юли, създаден от хипи движението във Варна, е събитие, заради което много хора от различни краища на България, а и от целия свят, посещават и Иракли.

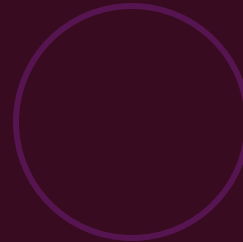
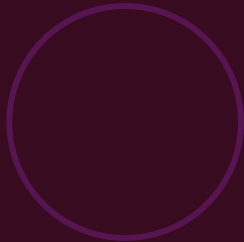
Плажната ивица е дълга повече от 3 км. Плажът е чист, не е каменист и се посещава от нудисти. В единия край на залива се намира пост на Национално движение "Зелени патрули". От там до нос Емине се простира защитена територия.

Екология

Плажната ивица на Иракли попада в непосредствена близост до едноименната защитена територия, намираща се между с. Емона и нос Емине с площ от 42,30 хектара. Контролира се от Регионалната инспекция по опазване на околната среда в Бургас. Целта е да се опазят типичните крайбрежни хабитати на редки и застрашени растителни видове като пясъчна лилия и млечка, морски ранилист, пясъчна млечка, татарски млечник, морски ветрогон, понтийска ведрица както и множество птици.

Защитена местност „Силистар“

Разположена е между селата Синеморец и Резово покрай живописния и силно разчленен морски бряг. Името си дължи на едноименната малка река, която се влива в Черно море.

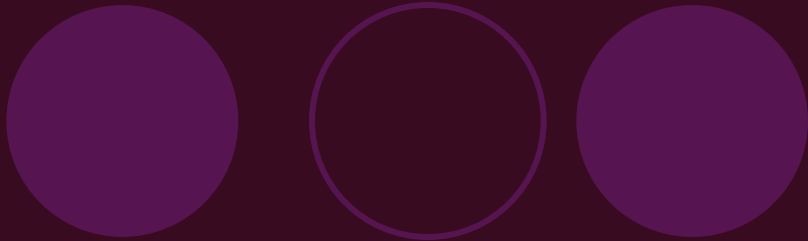

Местността е най-богатата по отношение броя на растителни видове за единица площ в България. Тук се намират едни от последните оцелели бели понтийски дюни по нашето Черноморие. Край залива Силистар е разположено най-южното находище на пясъчната лилия у нас. В залива Липите причудливите стволоче на дърветата достигат до самата пясъчната ивица.

Разпространени в защитената местност са редките за България морски ветрогон, дива смокиня, гмелинова гърлица, българската круша и други.

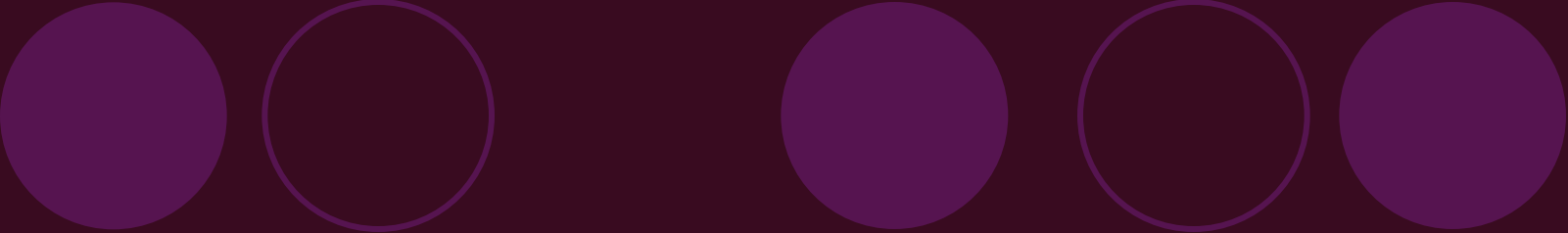
Осемнадесет от видовете риби, регистрирани и в двете защитени местности, обитават и крайбрежните морски води. От тях морската змиорка, резовският харип и резовската бряна са включени в Червената книга на България.

Защитените местности "Устието на р. Велека" и "Силистар" са част от комплекса Велека-Резовска, описан като приоритетна влажна зона с национално значение в България. Включени са в списъка на най-значимите влажни зони в България, с изразено значение за опазване на водолюбивите птици.

Защитена местност „Пода“

„Пода“ е местност на юг от Бургас, обявена за защитена през 1989 година със заповед на Министерство на околната среда и водите и предоставена за стопанисване и управление на Българско дружество за защита на птиците (БДЗП). Тя е първата защитена територия в България, предоставена за стопанисване на неправителствена организация.

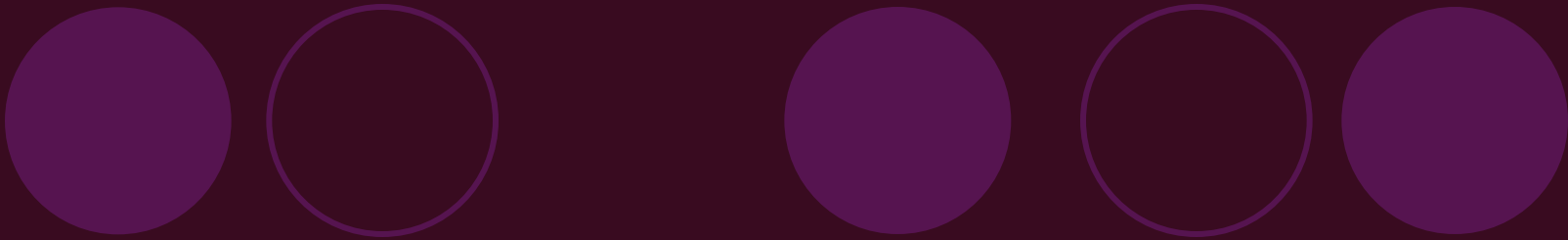
По площ „Пода“ е само 100.7 ха, като в нея са наблюдавани 262 вида птици, което прави защитената територия една от най-богатите в орнитологично отношение местности в Европа. Мястото е съхранило огромно количество биоразнообразие в административните граници на град Бургас:

- 161 таксона низши растения,
- 231 вида висши растения,
- 168 вида безгръбначни,
- 6 вида риби,
- 16 вида земноводни и влечуги,
- 262 вида птици,
- 18 вида бозайници.

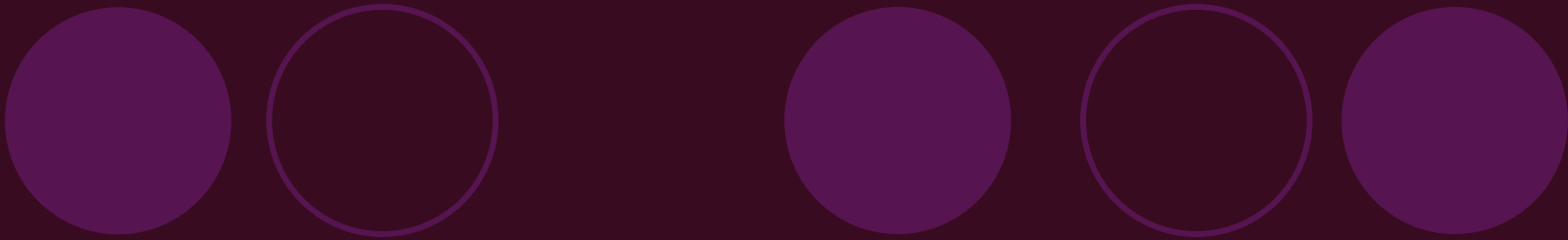

Тук се намира единствената по българското Черноморско крайбрежие смесена чаплова колония от бяла лопатарка, блестящ ибис, нощна, червена, сива, гривеста и малка бяла чапли. В самата защитена местност има три основни типа местообитания — хабитати със сладка вода, със солена вода и бракични водоеми. Гнездящите в защитената територия видове са 46, като най-атраktivни са речните рибарки, малките бели и сивите чапли, големите корморани, белите лопатарки и блестящите ибиси, различните видове потапници и патици, тръстиковия блатар и много други. През зимните месеци местността привлича с хранителните си условия нирци, гмурци, звънарки, сиви патици, качулати потапници. В края на лятото могат да се наблюдават речни рибарки, дъждосвирци, брегобегачи, водобегачи, кокилобегачи, чайки, стридояди и други.

През зимата в залива Форос към ЗМ „Тода“ могат да се наблюдават световно застрашените малък корморан, къдроглав пеликан, тръноопашата потапница и други, а самата защитена територия е убежище на големи бели чапли и на десетки хиляди патици и потапници.

Над ЗМ „Тода“ преминава и вторият по големина в Европа миграционен път на птиците, *Виа Понтика*, като годишно от тук прелитат 75% от европейската популация на белия щъркел (над 250 000 екземпляра), 100% от популацията на розовия пеликан (над 40 000 екземпляра) и хиляди видове хищни, водоплаващи и пойни птици.

В местността освен птици се срещат и други редки представители на българската природа. Тук е едно от най — големите находища на пъстрия смок — най-голямата змия в страната, етруската земеровка — най-малкият бозайник в Европа, екзотичната нутрия и световнозастрашената видра.

В защитена местност Пода е построен Природозащитен център „Пода“, собственост на Българско дружество за защита на птиците. За посещения Пода е отворена цялогодишно. В нея има няколко обособени маршрута, по които могат да се наблюдават редките видове птици без да бъдат обезпокоявани. Има действащо, покрито укритие, което дава възможност за ползване независимо от метеорологичните условия. Ежегодно в ПЗЦ „Пода“ се провеждат изследвания върху мигриращите птици, а най-добрите месеци за наблюдение на мигрантите са март, април, август и септември.

Източници на информация:

[http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B5\(%D0%B7%D0%B0%D1%89%D0%B8%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82\)](http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B5(%D0%B7%D0%B0%D1%89%D0%B8%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82))

<http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%98%D1%80%D0%B0%D0%BA%D0%BB%D0%B8>

http://www.strandja.bg/BG/protected-territory_bg/protected-areas_bg.html

[http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B4%D0%B0\(%D0%91%D1%83%D1%80%D0%B3%D0%B0%D1%81\)](http://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B4%D0%B0(%D0%91%D1%83%D1%80%D0%B3%D0%B0%D1%81))

Изработил:

Мария Захариева

СОУ "Нешо Бончев"
Град Панагюрище